

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 februarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014 de către inculpatul

Căpăstru Anatolie Mihail, născut la 01 octombrie 1976, originar și domiciliat în or.Nisporeni, str.Mihail Sadoveanu 26.

Termenul examinării cauzei:

1. 24.02.2014 - 09.06.2014 - prima instanță,
2. 07.07.2014 - 11.09.2014 - instanța de apel,
3. 11.12.2014 - 04.02.2015 - instanța de recurs.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 09 iunie 2014, Căpăstru Anatolie a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Căpăstru Anatolie, la 08 ianuarie 2014, ora 23.35, conducînd automobilul de model „Mercedes 190”, cu n/î M 4365 BB, pe str.Ioan Vodă din or.Nisporeni, a fost stopat de către ȘPOSS a P.P. Mărinici a IP Nisporeni, Aureliu Luca, și, fiind suspectat că conducea automobilul în stare de ebrietate, a fost îndreptat la spitalul or.Nisporeni pentru colectarea probelor biologice și trecerea examenului medical în vederea stabilirii gradului stării de ebrietate.

Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei nr.6 din 09 ianuarie 2014, Căpăstru Anatolie la momentul examinării se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, iar potrivit raportului de cercetare medico-legală toxicologică nr.9 din 10 ianuarie 2014, în sângele lui s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2.82 g/l, ceea ce conform Hotărîrii Guvernului, cu privire la aprobarea regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, nr.296 din 16 aprilie 2009, constituie grad avansat de ebrietate.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită pedeapsă în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pe motiv că instanța neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art.79 Cod penal dispunînd condamnarea lui fără stabilirea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece în cauză nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale; instanța nu a luat în considerație că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, astfel nu va fi atins scopul de corectare a

inculpatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, a fost admis recursul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care lui Căpăstru Anatolie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Instanța de recurs a constatat, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzută în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

Totodată, instanța a conchis că Căpăstru Anatolie a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal în stare de recidivă, circumstanță care a fost ignorată de către prima instanță la stabilirea pedepsei, astfel, instanța în mod greșit nu a aplicat în privința acestuia pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, prevăzută de norma penală menționată. La fel, instanța a menționat că în cadrul cauzei penale nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, ce ar justifica înlăturarea pedepsei respective, or, starea de recidivă exclude posibilitatea înlăturării pedepsei complementare obligatorii prin prisma art.79 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că temei pentru înlăturarea pedepsei complementare obligatorii nu se constată, iar privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termenul minim stabilit de lege de 3 ani, va corespunde principiului proporționalității, cît și scopului prevăzută de art.61 Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs în anulare inculpatul A.Căpăstru care, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute în art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, fără a-și argumenta recursul și a indica care este viciul fundamental ce a afectat hotărîrea atacată, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că examinarea cauzei în instanța de recurs a avut loc în lipsa lui, astfel fiindu-i încălcat dreptul la apărare, instanța nu a motivat din care considerente a ajuns la concluzia aplicării pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

După cum rezultă din textul recursului, recurentul, fără a indica vreun viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărîrea atacată, ca temei al recursului în anulare invocă dezacordul său cu pedeapsa stabilită de instanța de recurs, solicitînd casarea acesteia și menținerea sentinței, prin care i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Analizînd argumentele date la situația în cauză, Colegiul conchide că temeiul invocat de recurent în prezenta cauză nu constituie acel viciu fundamental, care ar afecta hotărîrea

atacată, negăsindu-și confirmare, deoarece instanța recurs a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția în sensul oferirii răspunsurilor la toate temeiurile recursului, astfel că hotărârile judecătorești cuprind motivele pe care se întemeiază soluția.

La fel, din textul recursului rezultă că, unul din principalele argumente pe care le invocă recurentul este faptul că, în privința sa neîntemeiat a fost dispusă aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, indicînd că instanța de recurs nu a luat în considerație circumstanțele cauzei, că posibilitatea de a conduce un mijloc de transport este strîns legată de activitatea lui de serviciu, fiind o sursă de existență a familiei sale.

Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei lui A.Căpăstru, instanța de recurs, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, numindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, fiind respectate prevederile legale.

Se reține că, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, reieșind din faptul că inculpatul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate avansată, prin ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic, Colegiul penal conchide că pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport aplicată acestuia de către instanța de recurs, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social al acesteia.

Totodată, instanța de recurs a argumentat motivele neaplicării în privința lui A.Căpăstru a prevederilor art.79 Cod penal, reținînd că la examinarea cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar justifica neaplicarea pedepsei complementare, iar circumstanțele la care s-a făcut referire în sentință, fac parte din categoria celor atenuante dar nu a celor excepționale, mai mult că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține și prevederile art.24 Cod penal, care reglementează că persoana care a săvîrșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvîrșirii acțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei, astfel instanța a luat în considerație faptul că infracțiunea a fost săvîrșită în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și corect a aplicat în privința inculpatului pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de norma penală în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

Colegiul menționează că, potrivit art.447 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea recursului se face cu citarea procurorului, avocatului și celorlalte părți. Participarea procurorului și avocatului în ședința instanței de recurs este obligatorie. Neprezentarea inculpatului, părții vătămate, părții civile legal citate, precum și a reprezentanților lor nu împiedică examinarea recursului.

Reieșind din materialele cauzei, rezultă că inculpatul a fost legal citat pentru participarea în ședința de judecată a instanței de recurs din 11.09.2011, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la actele cauzei, însă acesta nu s-a prezentat în ședință și nu a înștiințat instanța despre imposibilitatea de a se prezenta în ședință (f.d.145).

Astfel, temeiul invocat de recurent, precum că examinarea cauzei în instanța de recurs a avut loc în lipsa sa, nefiind legal citat, Colegiul penal îl consideră nefondat, fiind combătut

prin probele sus-menționate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de recurs și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei lui A.Căpăstru cu muncă neremunerată și a celei complementare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, astfel temeiul invocat de recurent nu și-a găsit confirmare.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnatul A.Căpăstru, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4), art.453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Căpăstru Anatolie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 04 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu